

CONVENI ENTRE EL PRINCIPAT D'ANDORRA I EL GRAN DUCAT DE LUXEMBURG PER EVITAR LES DOBLES IMPOSICIONS I PREVENIR L'EVASIÓ I EL FRAU FISCALS EN MATÈRIA D'IMPOSTOS SOBRE LA RENDA I SOBRE EL PATRIMONI.

Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 3 de desembre del 2015 ha aprovat el següent:

Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni

El Govern d'Andorra continua la reforma del model econòmic i fiscal andorrà per permetre al Principat afrontar els reptes del futur i posar-se en una situació de competència. Des de la seva entrada en funcions el maig del 2011, el Govern es va centrar en la reforma de les lleis de l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques, l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals i l'impost sobre societats per permetre la seva entrada en aplicació per a l'exercici fiscal 2012.

Aquestes tres lleis constitueixen la base del nou marc fiscal directe andorrà. A més, durant el 2012 es va elaborar la Llei de l'impost general indirecte, que fusiona tots els impostos indirectes existents en un únic impost de tipus IVA, i que va entrar en vigor el dia 1 de gener del 2013. Aquest marc fiscal s'ha completat amb l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Aquest nou marc fiscal ha de permetre a Andorra facilitar la negociació d'acords bilaterals per evitar la doble imposició (CDI), essencials per garantir un marc de seguretat jurídica per al conjunt dels sectors econòmics per al desenvolupament del sector dels serveis i per al procés d'obertura econòmica del país.

La conclusió d'aquests acords és un element clau en l'estratègia de "posar Andorra en situació de competir", ja que permetran a les empreses andorranes prestar serveis a l'estranger sense ser sotmeses a la retenció a l'origen sobre la facturació, i donarà seguretat jurídica a les inversions estrangeres a Andorra perquè puguin obtenir una garantia conforme a la qual no rebran imposicions per les mateixes rendes al seu lloc de residència fiscal.

En aquest sentit, el 2 de juny del 2014 el ministre de Finances i Funció Pública del Principat d'Andorra, Sr. Jordi Cinca Mateos, va signar conjuntament amb el ministre de Finances luxemburguès, Sr. Pierre Gramegna, el Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni.

Per a la negociació d'aquests acords, tant els països membres de l'OCDE com els països no membres utilitzen el model de Conveni fiscal de l'OCDE per a la negociació, l'aplicació i la interpretació dels seus convenis fiscals bilaterals. El model de Conveni fiscal

i la xarxa de més de 3.000 convenis bilaterals basats en aquest model permeten solucionar uniformement els problemes que es plantegen generalment en l'àmbit de la doble imposició internacional, establint normes clares i consensuades sobre la imposició de la renda i el patrimoni. Tenir en compte el model permet, a més, evitar que aquests problemes creïn obstacles al lliure moviment dels béns, dels serveis, dels capitals i de la mà d'obra entre els països.

El model de conveni fiscal de l'OCDE distribueix les competències fiscals entre el país de residència i el país d'origen de les rendes, establint que el país de residència elimini la doble imposició, si escau.

Aquest Conveni reprèn, en gran part, les disposicions contingudes en el model de l'OCDE, generalment acceptades per tots els estats, i alhora inclou les particularitats d'Andorra i Luxemburg.

El Conveni es compon de 28 articles i s'acompanya d'un Protocol que en completa i n'interpreta alguns.

L'article 2 enumera els impostos directes a què resultarà aplicable el CDI, i en preveu l'aplicació a impostos futurs.

En l'article 4 es defineix el concepte de residència seguint el model de l'OCDE. Per tant, és "resident d'un Estat contractant" qualsevol persona que segons la legislació d'aquell Estat hi estigui sotmesa a imposició per raó de domicili, residència, seu de direcció o criteris anàlegs. S'exclouen les persones que només tributen per les rendes que s'obtinguin de fonts d'aquell Estat o el patrimoni situat en el mateix Estat. L'apartat 1 del Protocol regula l'accés al Conveni dels organismes d'inversió col·lectiva i els fons de pensions.

Finalment, també s'inclouen els criteris per determinar la residència en casos de conflicte, de nou, seguint el model de l'OCDE.

Pel que respecta a les rendes imposables previstes als articles 10, 11 i 12, concretament les relatives a dividends, interessos i cànons, cal posar en relleu que l'article 10 concedeix la potestat tributària compartida a ambdós estats sobre els pagaments de dividends, però permet la tributació exclusiva en determinats casos.

Amb referència als interessos, l'article 11 concedeix potestat tributària exclusiva a l'Estat de residència del preceptor dels interessos, sempre que sigui el seu beneficiari efectiu, i en conseqüència els interessos no estaran sotmesos a retenció a l'Estat de residència del pagador. Finalment, en relació amb els cànons, l'article 12 concedeix potestat tributària exclusiva a l'Estat de residència del preceptor dels cànons, sempre que sigui el seu beneficiari efectiu.

Pel que fa a l'intercanvi d'informació, l'article 25 del text s'ha redactat seguint els estàndards del model de l'OCDE. No obstant això, se n'ha limitat l'aplicació mitjançant el paràgraf IV del Protocol.

Un cop ratificat, el Conveni entrarà en vigor en la data de la recepció de l'última notificació relativa al compliment dels procediments exigits per la legislació interna de cadascun dels Estats.

Ateses les consideracions exposades,

s'aprova:

La ratificació del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en

matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 3 de desembre del 2015

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília François Hollande
Bisbe d'Urgell President de la República Francesa
Copríncep d'Andorra Copríncep d'Andorra

Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni

El Govern del Principat d'Andorra

i

el Govern del Gran Ducat de Luxemburg

amb el desig de concloure un conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni,

han convingut les disposicions següents:

Article 1. Persones concernides

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un Estat contractant o dels dos Estats contractants.

Article 2. Impostos coberts

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i el patrimoni percebuts per part d'un Estat contractant o per les seves entitats territorials, sigui quin sigui el sistema de recaptació.

2. Es consideren "impostos sobre la renda i el patrimoni" els impostos percebuts sobre la renda total, el patrimoni total o sobre elements de la renda o del patrimoni, inclosos els impostos sobre els guanys procedents de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import global dels salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals a què s'aplica el Conveni són, en particular:

a) pel que fa al Gran Ducat de Luxemburg:

i) l'impost sobre la renda de les persones físiques;

ii) l'impost sobre la renda de les societats;

iii) l'impost sobre el patrimoni, i

iv) l'impost comercial comunal

(a partir d'ara denominats com a "impostos luxemburguesos")

b) pel que fa a Andorra:

i) l'impost sobre societats;

ii) l'impost sobre la renda de les activitats econòmiques;

iii) l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals, i

iv) l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries

(a partir d'ara denominats com a "impostos andorrans")

4. El Conveni s'aplica també als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixen posteriorment a la data de la signatura del Conveni i que s'afegeixen als impostos actuals o que els substitueixen, així com a qualsevol altre impost que s'inscriu en el marc d'aquest Conveni que un dels Estats contractants podria percebre en el futur, en particular l'impost sobre la renda de les persones físiques a Andorra. Les autoritats competents dels Estats contractants es comuniquen les modificacions significatives que s'aportin a les seves legislacions fiscals.

Article 3. Definicions generals

1. En el marc d'aquest Conveni, tret que el context requereixi una interpretació diferent:

a) el terme «Luxemburg» designa el Gran Ducat de Luxemburg i, quan s'utilitza en el sentit geogràfic, designa el territori del Gran Ducat de Luxemburg;

b) el terme «Andorra» designa el Principat d'Andorra i, quan s'utilitza en el sentit geogràfic, designa el territori del Principat d'Andorra;

c) Les expressions «Estat contractant» i «altre Estat contractant» designen, segons el context, Luxemburg o Andorra;

d) el terme "persona" comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altre agrupament de persones;

e) el terme "societat" designa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri com una persona jurídica a efectes tributaris;

f) el terme "empresa" s'aplica a l'exercici de qualsevol activitat o negoci;

g) les expressions "empresa d'un Estat contractant" i "empresa de l'altre Estat contractant" designen respectivament una empresa explotada per un resident d'un Estat contractant i una empresa explotada per un resident de l'altre Estat contractant;

h) l'expressió "trànsit internacional" designa qualsevol transport efectuat per una nau, una aeronau o un vehicle de carretera explotat per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual està situada en un Estat contractant, excepte en els casos en què la nau, l'aeronau o el vehicle de carretera només s'exploti entre punts situats en l'altre Estat contractant;

i) l'expressió "autoritat competent" designa:

i) en el cas del Luxemburg: el ministre de Finances o el seu representant autoritzat;

ii) en el cas d'Andorra: el ministre encarregat de les finances o el seu representant autoritzat;

j) el terme "nacional" pel que fa a un Estat contractant designa:

i) qualsevol persona física que tingui la nacionalitat o la ciutadania d'aquest Estat contractant; i

ii) qualsevol persona jurídica, societat de persones o associació constituïda de conformitat amb la legislació vigent en aquest Estat contractant.

k) els termes "activitat", per a una empresa, i "negocis" inclouen l'exercici de professions liberals o altres activitats de caràcter independent.

2. Per a l'aplicació del Conveni en un moment donat per part d'un Estat contractant, qualsevol terme o qualsevol expressió que no hi estigui definit té, a menys que el context requereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueix el dret d'aquest Estat pel que fa als impostos que són objecte del Conveni, i preval el significat donat per la legislació fiscal aplicable d'aquest Estat per damunt del significat donat al terme per les altres branques del dret d'aquest Estat.

Article 4. Resident

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió "resident d'un Estat contractant" designa qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'aquest Estat, està subjecta a imposició en aquest Estat, per raó del seu domicili, residència, seu de direcció, o per qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i s'aplica tant a aquest Estat com a totes les seves entitats territorials. No obstant això, aquesta expressió no inclou les persones que estan subjectes a l'impost en aquest Estat exclusivament per rendes d'origen en aquest Estat o pel patrimoni que es troba en aquest Estat.

2. De conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, quan una persona física és resident dels dos Estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident únicament de l'Estat on disposa d'un habitatge permanent; si disposa d'un habitatge permanent en ambdós Estats, es considera només resident de l'Estat on manté vincles personals i econòmics més estrets (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'Estat on aquesta persona té el centre d'interessos vitals, o si no disposa d'habitatge permanent en cap dels Estats, es considera resident només de l'Estat on sojorna de manera habitual;

c) si aquesta persona sojorna de manera habitual en ambdós Estats o si no sojorna de manera habitual en cap dels dos, es considera resident només de l'Estat d'on posseeix la nacionalitat;

d) si aquesta persona posseeix la nacionalitat d'ambdós Estats o si no posseeix la nacionalitat de cap dels dos, les autoritats competents dels Estats contractants han de resoldre la qüestió de comú acord.

3. De conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, quan una persona que no sigui persona física és resident dels dos Estats contractants, es considera resident només de l'Estat on té situada la seva seu de direcció efectiva.

Article 5. Establiment permanent

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió "establiment permanent" designa una instal·lació fixa de negocis a través de la qual una empresa exerceix la totalitat o part de la seva activitat.

2. L'expressió "establiment permanent" inclou en particular:

- a) una seu de direcció;
- b) una sucursal;
- c) una oficina;
- d) una fàbrica;
- e) un taller;
- f) una mina, un pou de petroli o de gas, una cantera o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals;
- i
- g) una explotació agrícola, pecuària o forestal.

3. Una obra de construcció, de muntatge o de drenatge únicament constitueix un establiment permanent si la seva durada és superior als dotze mesos.

4. Malgrat les disposicions precedents d'aquest article, es considera que no hi ha "establiment permanent" si:

- a) es fan servir instal·lacions únicament amb la finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar mercaderies que pertanyen a l'empresa;
- b) les mercaderies que pertanyen a l'empresa s'emmagatzemen únicament per tenir estocs, per ser exposades o per ser lliurades;
- c) les mercaderies que pertanyen a l'empresa s'emmagatzemen únicament per ser transformades per una altra empresa;
- d) una instal·lació fixa de negocis únicament es fa servir amb la finalitat de comprar mercaderies o reunir informació per a l'empresa;

e) una instal·lació fixa de negocis únicament es fa servir per exercir per a l'empresa qualsevol altra activitat de caràcter preparatori o auxiliar;

f) una instal·lació fixa de negocis s'utilitza únicament per a l'exercici combinat de les activitats esmentades en les lletres de la a) a la e), sempre que l'activitat conjunta de la instal·lació fixa de negocis que resulti d'aquesta combinació mantingui un caràcter preparatori o auxiliar.

5. Malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, quan una persona -sempre que no sigui un agent que gaudeixi d'un estatut independent a qui s'aplica l'apartat 6- actua per compte d'una empresa i disposa en un Estat contractant de poders que hi exerceix habitualment, i que li permeten concloure contractes en nom de l'empresa, aquesta empresa es considera que té un establiment permanent en aquest Estat per a totes les activitats que aquesta persona exerceixi per a l'empresa; llevat que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que s'esmenten a l'apartat 4 i que, si fossin exercides a través d'una instal·lació fixa de negocis, no permetrien que es considerés aquesta instal·lació com un establiment permanent de conformitat amb les disposicions d'aquest apartat.

6. Una empresa no es considera que tingui un establiment permanent en un Estat contractant pel sol fet d'exercir-hi la seva activitat mitjançant un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent que gaudeixi d'un estatut independent, sempre que aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat que sigui resident d'un Estat contractant controli o estigui controlada per una societat resident de l'altre Estat contractant o que hi

exerceixi la seva activitat (ja sigui mitjançant un establiment permanent o no) no és suficient, en si mateix, per considerar qualsevol d'aquestes societats com un establiment permanent de l'altra.

Article 6. Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre Estat contractant, són imposables en aquest altre Estat.

2. L'expressió "béns immobles" té el significat que li atribueix el dret de l'Estat contractant on es troben situats els béns considerats. L'expressió inclou en qualsevol cas els accessoris, el bestiar viu o mort de les explotacions agrícoles i forestals, els drets a què s'apliquen les disposicions del dret privat relatiu a la propietat immobiliària, l'usdefruit de béns immobles i els drets a percebre pagaments variables o fixos per a l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; les naus, vaixells i aeronaus no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen a les rendes procedents de l'explotació directa, del lloguer o de l'arrendament, així com de qualsevol altra forma d'explotació de béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'apliquen també a les rendes procedents de béns immobles d'una empresa.

Article 7. Beneficis de les empreses

1. Els beneficis d'una empresa d'un Estat contractant només estan sotmesos a imposició en aquest Estat,

a menys que l'empresa exerceixi la seva activitat en l'altre Estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa exerceix la seva activitat de tal manera, els beneficis que són imputables a l'establiment permanent segons el que preveu l'apartat 2 són imposables en l'altre Estat.

2. A efectes d'aquest article i de l'article 22, els beneficis que són imputables en cada Estat contractat a l'establiment permanent esmentat en l'apartat 1 són els beneficis que hauria pogut realitzar, en particular en les seves operacions internes amb altres parts de l'empresa, si hagués constituït una empresa distinta i independent que exercís activitats idèntiques o anàlogues en condicions idèntiques o anàlogues, tenint en compte les funcions exercides, els actius utilitzats i els riscos assumits per l'empresa per intermediari de l'establiment permanent i d'altres parts de l'empresa.

3. Quan un Estat contractant, de conformitat amb l'apartat 2, procedeix a un ajustament dels beneficis que són imputables a un establiment permanent d'una empresa d'un dels Estats contractants i imposa en conseqüència els beneficis de l'empresa que han estat imposats en l'altre Estat, aquest altre Estat procedeix a un ajustament apropiat de l'import de l'impost que ha estat percebut sobre aquests beneficis, en la mesura necessària per eliminar la doble imposició d'aquests beneficis. Per determinar aquest ajustament, les autoritats competents dels Estats contractants es consulten, si escau.

4. Quan els beneficis inclouen elements de renda que s'han tractat per separat en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquests articles no es veuen afectades per les disposicions d'aquest article.

Article 8. Transport marítim, interior i aeri

1. Els beneficis procedents de l'explotació de naus o d'aeronaus, en trànsit internacional, només són imposables en l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells destinats a la navegació interior són imposables únicament en l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

3. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de navegació marítima o interior es troba a bord d'una nau o d'un vaixell, aquesta seu es considera ubicada en l'Estat contractant on es troba el port base d'aquesta nau o d'aquest vaixell, o en l'absència d'un port base, en l'Estat contractant del qual sigui resident l'empresa explotadora de la nau o del vaixell.

4. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen també als beneficis procedents de la participació en un pool, en una explotació conjunta o en un organisme internacional d'explotació.

Article 9. Empreses associades

1. Quan

a) una empresa d'un Estat contractant participa directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa de l'altre Estat contractant, o quan

b) les mateixes persones participen directament o indirectament en la direcció, el control o el capital d'una empresa d'un Estat contractant i d'una empresa de l'altre Estat contractant,

i quan, en un i altre cas, les dos empreses estan vinculades, en les seves relacions comercials o financeres, per les condicions que s'han convingut o imposat, que difereixen de les que s'haurien convingut entre empreses independents, els beneficis que, sense aquestes condicions, hauria pogut obtenir una de les empreses però que de fet no s'han pogut obtenir a causa d'aquestes condicions, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i, per tant, ser imposats.

2. Quan un Estat contractant inclou en els beneficis d'una empresa d'aquest Estat -i, per tant, imposa- els beneficis sobre els quals una empresa de l'altre Estat contractant ha estat imposada en aquest altre Estat, i quan els beneficis inclosos d'aquesta manera són beneficis que hauria obtingut l'empresa del primer Estat si les condicions convingudes entre les dos empreses haguessin estat les que s'haguessin convingut entre empreses independents, l'altre Estat procedeix a un ajustament apropiat de l'import de l'impost que s'ha percebut per aquests beneficis. Per determinar aquest ajustament, es tindran en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i, si es considera necessari, les autoritats competents dels Estats contractants es consulten.

Article 10. Dividends

1. Els dividends pagats per una societat que és resident d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són imposables en aquest altre Estat.

2. No obstant això, aquests dividends també són imposables en l'Estat contractant d'on és resident la societat que paga els dividends, i en funció de la legislació d'aquest Estat, però si el beneficiari efectiu

dels dividendes és un resident de l'altre Estat contractant, l'impost així exigint no pot excedir:

a) el 5 per cent de l'import brut dels dividendes, si el beneficiari efectiu és una societat -altra que una societat de persones- que posseeix directament almenys el 10 per cent del capital de la societat que paga els dividendes, o bé el 0% de l'import brut dels dividendes, si el beneficiari efectiu posseeix directament i de forma ininterrompuda, com a mínim durant un període de 12 mesos, almenys el 10% del capital de la societat que paga els dividendes o posseeix una participació a un preu d'adquisició de com a mínim 1.200.000 euros en la societat que paga els dividendes;

b) el 15 per cent de l'import brut dels dividendes, en tots els altres casos;

Aquest apartat no afecta la imposició de la societat respecte dels beneficis que serveixen per pagar els dividendes.

3. El terme "dividendes" utilitzat en aquest article designa les rendes procedents d'accions, accions o bons de gaudi, les parts de mines, parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els crèdits, així com les rendes d'altres parts socials sotmeses al mateix règim fiscal que les rendes d'accions per la legislació d'on és resident la societat distribuïdora.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels dividendes, resident d'un Estat contractant, exerceix, en l'altre Estat contractant on resideix la societat que paga els dividendes, una activitat empresarial mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i que té efectivament vinculada la participació generadora

dels dividendes. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Quan una societat que és resident d'un Estat contractant obté beneficis o rendes de l'altre Estat contractant, aquest altre Estat no pot percebre cap impost sobre els dividendes pagats per la societat, llevat que aquests dividendes es paguin a un resident d'aquest altre Estat o que la participació generadora de dividendes estigui vinculada efectivament a un establiment permanent situat en aquest altre Estat; ni recaptar cap impost, en concepte d'imposició de beneficis no distribuïts, pels beneficis no distribuïts de la societat, encara que els dividendes pagats o els beneficis no distribuïts siguin en la seva totalitat o en part beneficis o rendes procedents d'aquest altre Estat.

Article 11. Interessos

1. Els interessos procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals és un resident de l'altre Estat contractant només són imposables en aquest altre Estat.

2. El terme "interessos" utilitzat en aquest article designa les rendes dels crèdits de qualsevol naturalesa, acompanyades o no de garanties hipotecàries o d'una clàusula de participació en els beneficis del deutor, i en particular les rendes de fons públics i d'obligacions d'emprèstits, incloses les primes i els lots vinculats a aquests títols. Les penalitzacions per demora en el pagament no es consideren interessos a efectes d'aquest article.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant d'on procedeixen els interessos una activitat

empresarial per l'intermediari d'un establiment permanent que hi estigui situat, i quan el crèdit generador dels interessos hi està vinculat efectivament. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Els interessos es consideren procedents d'un Estat contractant quan el deutor resideix en aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui o no resident d'un Estat contractant, té en un Estat contractant un establiment permanent pel qual ha contret un deute que dona lloc al pagament d'interessos i que suporta la càrrega d'aquests interessos, aquests interessos es consideren procedents de l'Estat on es troba situat l'establiment permanent.

5. Quan, per raó de relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu o que un i altre mantenen amb terceres persones, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, excedeix el que haurien acordat el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'aquestes relacions, les disposicions d'aquest article només s'aplicaran per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és imposable de conformitat amb la legislació de cada Estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12. Cànon

1. Els cànon procedents d'un Estat contractant el beneficiari efectiu dels quals és un resident de l'altre Estat contractant només són imposables en aquest altre Estat.

2. El terme "cànon" emprat en aquest article designa les remuneracions de qualsevol naturalesa

pagades per l'ús o la concessió de l'ús d'un dret d'autor sobre una obra literària, artística o científica, incloses les pel·lícules cinematogràfiques, d'una patent, d'una marca de fàbrica o comercial, d'un dibuix o d'un model, d'un plànol, d'una fórmula o d'un procediment, secrets, i per informacions relatives a una experiència adquirida en l'àmbit industrial, comercial o científic.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels cànon, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant, d'on procedeixen els cànon, una activitat empresarial mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat i quan el dret o el bé generador dels cànon hi està vinculat efectivament. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Es considera que els cànon procedeixen d'un Estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest Estat. No obstant això, quan el deutor dels cànon, sigui o no resident d'un Estat contractant, té en un estat un establiment permanent a través del qual s'ha contret l'obligació que dona lloc al pagament de cànon i que suporta la càrrega d'aquests cànon, es considera que aquests cànon procedeixen de l'Estat on se situa l'establiment permanent.

5. Quan, per raó de relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu o que un i altre mantenen amb persones terceres, l'import dels cànon, tenint en compte la prestació per a la qual es paguen, excedeixi allò que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència de les relacions esmentades, les disposicions d'aquest article només s'apliquen a aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és imposable segons la legislació de cada Estat

contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13. Guanys de capital

1. Els guanys que un resident d'un Estat contractant obté de l'alienació de béns immobles considerats a l'article 6, i situats en l'altre Estat contractant, són imposables en aquest altre Estat.

2. Els guanys procedents de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en l'altre Estat contractant, inclosos aquests guanys procedents de l'alienació d'aquest establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), són imposables en aquest altre Estat.

3. Els guanys procedents de l'alienació de naus o d'aeronaus explotades en trànsit internacional, de vaixells destinats a la navegació interior o de béns mobles destinats a l'explotació d'aquestes naus, aeronaus o vaixells només són imposables en l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guanys procedents de l'alienació d'accions, de parts o de drets anàlegs d'una societat l'actiu de la qual està compost en més del 50 per cent de béns immobiliaris en un Estat contractat són imposables en aquest Estat contractant.

5. Els guanys procedents de l'alienació de qualsevol altre bé que els esmentats als apartats 1, 2, 3 i 4 només són imposables en l'Estat contractant del qual és resident la persona que aliena.

Article 14. Rendes del treball

1. Sense perjudici de les disposicions dels articles 15, 17 i 18, els salaris, sous i altres remuneracions similars que un resident d'un Estat contractant rep en concepte d'un treball assalariat només són imposables en aquest Estat, llevat que el treball s'exerceixi en l'altre Estat contractant. Si el treball s'hi exerceix, les remuneracions rebudes per aquest concepte són imposables en aquest altre Estat.

2. Malgrat les disposicions de l'apartat 1, les remuneracions que un resident d'un Estat contractant rep en concepte d'un treball assalariat exercit en l'altre Estat contractant només són imposables en el primer Estat si:

a) el beneficiari sojorna en l'altre Estat durant un període o períodes que no superen en total 183 dies durant tot el període de dotze mesos que comença o acaba durant l'any civil considerat, i

b) les remuneracions les paga un empresari, o pel compte d'un empresari, que no és resident de l'altre Estat, i

c) la càrrega de les remuneracions no la suporta un establiment permanent que l'empresari té a l'altre Estat.

3. Malgrat les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes en concepte d'un treball assalariat exercit a bord d'una nau, d'una aeronau o d'un vehicle de carretera explotats en trànsit internacional o a bord d'un vaixell que serveixi a la navegació interior són imposables en l'Estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15. Dietes d'assistència

Les participacions, les dietes d'assistència i altres retribucions similars que un resident d'un Estat contractant rep com a membre del consell d'administració o de supervisió d'una societat que és resident de l'altre Estat contractant són imposables en aquest altre Estat.

Article 16. Artistes i esportistes

1. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un Estat contractant obté de l'exercici de les seves activitats personals en l'altre Estat contractant com a artista d'espectacle, ja sigui un artista de teatre, de cinema, de ràdio o de televisió, o com a músic, o com a esportista, són imposables en aquest altre Estat.

2. Quan les rendes d'activitats exercides personalment i obtingudes en aquesta qualitat, per un artista de l'espectacle o un esportista, no s'atribueixen a l'artista o l'esportista en si mateix sinó a una altra persona, aquestes rendes són imposables, malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, en l'Estat contractant on les activitats de l'artista o de l'esportista s'han exercit.

Article 17. Pensions

1. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i altres remuneracions similars pagades a un resident d'un Estat contractant en concepte d'un treball anterior només són imposables en aquest Estat.

2. Malgrat les disposicions de l'apartat 1, les pensions i altres quanties pagades en aplicació de la

legislació sobre la seguretat social d'un Estat contractant només són imposables en aquest Estat.

3. Malgrat les disposicions de l'apartat 1, les pensions i altres remuneracions similars (incloses les percebudes en forma de pagament únic) procedent d'un Estat contractant i pagades a un resident de l'altre Estat contractant no són imposables en l'altre Estat contractant si aquests pagaments deriven de cotitzacions, prestacions o primes d'assegurança abonades a un règim complementari de pensió pel beneficiari o per compte seu, o de dotacions fetes per l'empresari a un règim intern, i si aquestes cotitzacions, prestacions, primes d'assegurança o dotacions han estat efectivament sotmeses a l'impost en el primer Estat contractant.

Article 18. Funcions públiques

1. a) Els salaris, sous i altres remuneracions similars pagats per un Estat contractant o una de les seves entitats territorials a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o aquesta entitat només són imposables en aquest Estat.

b) No obstant això, aquests salaris, sous i altres remuneracions similars només són imposables en l'altre Estat contractant si els serveis es presten en aquest Estat i si la persona física és un resident d'aquest Estat que:

- i) posseeix la nacionalitat d'aquest Estat, o
- ii) no ha esdevingut resident en aquest estat amb l'única finalitat de prestar els serveis.

2. a) Malgrat les disposicions de l'apartat 1, les pensions i altres remuneracions similars pagades per un Estat contractant, o una de les seves entitats

territorials, ja sigui directament o bé amb càrrec a fons que han constituït, a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest Estat o a aquesta entitat, només són imposables en aquest Estat.

b) No obstant això, aquestes pensions i altres remuneracions similars només són imposables en l'altre Estat contractant si la persona física és un resident d'aquest Estat i en posseeix la nacionalitat.

3. Les disposicions dels articles 14, 15, 16 i 17 s'apliquen als salaris, sous, pensions i altres remuneracions similars, pagades en concepte de serveis prestats en el marc d'una activitat empresarial exercida per un Estat contractant o una de les seves entitats territorials.

Article 19. Estudiants

Les quanties que un estudiant o un estudiant en pràctiques que és, o ha estat, immediatament abans d'anar a un Estat contractant, resident de l'altre Estat contractant i que sojorna en el primer Estat amb l'única finalitat d'estudiar o de formar-se, i que rep per cobrir les seves despeses de manutenció, d'estudis o de formació, no són imposables en aquest Estat, sempre que provinquin de fonts situades fora d'aquest Estat.

Article 20. Altres rendes

1. Els elements de renda d'un resident d'un Estat contractant, vinguin d'on vinguin, que no es tinguin en compte en els articles precedents d'aquest Conveni només són imposables en aquest Estat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen a les rendes altres que les rendes procedents de béns

immobles tal com es defineixen a l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un Estat contractant, exerceix en l'altre Estat contractant una activitat empresarial mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat i quan el dret o el bé generador de les rendes hi està vinculat efectivament. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

Article 21. El patrimoni

1. El patrimoni constituït per béns immobiliaris descrits a l'article 6 que posseeix un resident d'un Estat contractant i que està situat en l'altre Estat contractant és imposable en aquest altre Estat.

2. El patrimoni constituït per béns mobiliaris que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té en un altre Estat contractant és imposable en aquest altre Estat.

3. El patrimoni constituït per naus i aeronaus explotades en trànsit internacional per vaixells destinats a la navegació interior, així com per béns mobiliaris destinats a l'explotació d'aquestes naus, aeronaus o vaixells, només és imposable en l'Estat contractant en el qual se situa la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Tots els altres elements del patrimoni d'un resident d'un Estat contractant només són imposables en aquest Estat.

Article 22. Eliminació de la doble imposició

1. Sense perjudici de les disposicions de la legislació luxemburguesa relativa a l'eliminació de la doble

imposició que no n'afecten el principi general, la doble imposició s'elimina de la manera següent:

a) Quan un resident de Luxemburg obté rendes o posseeix patrimoni que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, són imposables a Andorra, Luxemburg exempta de l'impost aquestes rendes o aquest patrimoni, sense perjudici de les disposicions de les lletres b) i c), però pot, per calcular l'import de l'impost sobre la resta de la renda o del patrimoni del resident, aplicar els mateixos tipus de gravamen de l'impost que si les rendes o el patrimoni no haguessin estat exemptats.

b) Quan un resident del Luxemburg obté elements de renda que, de conformitat amb els articles 10 i 16, són imposables a Andorra, Luxemburg acorda, sobre l'impost sobre la renda de les persones físiques o sobre l'impost sobre la renda de les societats d'aquest resident, una deducció igual a l'impost pagat a Andorra. Aquesta deducció, però, no pot excedir la fracció de l'impost, calculat abans de la deducció, corresponent a aquests elements de renda obtinguts a Andorra.

c) Les disposicions de la lletra a) no s'apliquen a la renda obtinguda o al patrimoni que posseeix un resident de Luxemburg quan Andorra aplica les disposicions d'aquest Conveni per exemptar d'impost aquesta renda o aquest patrimoni o aplica les disposicions de l'apartat 2 de l'article 10 a aquesta renda.

2. Sense perjudici de les disposicions de la legislació andorrana relativa a l'eliminació de la doble imposició que no n'afecten el principi general, la doble imposició s'elimina de la manera següent:

a) Quan un resident d'Andorra obté rendes o posseeix patrimoni que, de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni, també són imposables a Luxemburg, Andorra acorda sobre l'impost que rep d'aquest resident una deducció d'un import igual a l'impost sobre la renda o sobre el patrimoni pagat a Luxemburg.

Aquesta deducció no pot, però, excedir la fracció de l'impost andorrà, calculat abans de la deducció, que correspon a les rendes o al patrimoni imposables a Luxemburg.

b) Quan, en aplicació de les disposicions del Conveni, un resident d'Andorra obté rendes o posseeix patrimoni que estan exemptats d'imposició a Andorra, Andorra pot, tanmateix, tenir en compte les rendes o el patrimoni exemptats per al càlcul de l'impost degut sobre els altres elements de la renda o del patrimoni d'aquest resident.

Article 23. No-discriminació

1. Els nacionals d'un Estat contractant no estan sotmesos en l'altre Estat contractant a cap imposició o obligació complementària que sigui diferent o més costosa que la que tenen o a la que podrien estar sotmesos els nacionals d'aquest altre Estat que es troben en la mateixa situació, en particular pel que fa referència a la residència. Malgrat les disposicions de l'article 1, aquesta disposició s'aplica també a les persones que no són residents d'un Estat contractant o dels dos Estats contractants.

2. Un establiment permanent que una empresa d'un Estat contractant té a l'altre Estat contractant no pot ser imposada en aquest altre Estat de manera menys favorable que la imposició de les empreses d'aquest altre Estat que exerceixen la mateixa activitat.

Aquesta disposició no es pot interpretar en el sentit d'obligar un Estat contractant a concedir als residents de l'altre Estat contractant les bonificacions personals, exempcions i desgravacions fiscals en funció de la situació o de les càrregues familiars que concedeix als seus propis residents.

3. Llevat que les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 5 de l'article 11, o de l'apartat 5 de l'article 12 siguin aplicables, els interessos, cànon i altres despeses pagats per una empresa d'un Estat contractant a un resident de l'altre Estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis imposables d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident del primer Estat. De la mateixa manera, els deutes d'una empresa d'un Estat contractant a favor del resident d'un altre Estat contractant són deduïbles per determinar el patrimoni imposable d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si haguessin estat contractats a favor d'un resident del primer Estat.

4. Les empreses d'un Estat contractant el capital de les quals està en totalitat o en part, directament o indirectament, en possessió o controlat per un o diversos residents de l'altre Estat contractant, no estan sotmeses en el primer Estat a cap imposició o obligació complementària que sigui diferent o més costosa que la que tenen o a la que podrien estar sotmeses les altres empreses similars del primer Estat.

Les disposicions d'aquest article s'apliquen, malgrat les disposicions de l'article 2, als impostos de qualsevol naturalesa o denominació.

Article 24. Procediment amistós

1. Quan una persona considera que les mesures preses per un Estat contractant o pels dos Estats contractants comporten o comportaran per a ella una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni, pot sotmetre el seu cas, amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests Estats, a l'autoritat competent de l'Estat contractant d'on és resident o, si el seu cas s'ajusta a l'apartat 1 de l'article 23, a la de l'Estat contractant d'on té la nacionalitat. El cas s'ha de sotmetre en els tres anys que segueixen la primera notificació de la mesura que comporta una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si considera que la reclamació està fonamentada i no està en condicions ella mateixa d'aportar-hi una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre el cas mitjançant un arranjament amistós amb l'autoritat competent de l'altre Estat contractant, amb la finalitat d'evitar una imposició no conforme al Conveni. L'arranjament s'aplica siguin quins siguin els terminis previstos pel dret intern dels Estats contractants.

3. Les autoritats competents dels Estats contractants, mitjançant un arranjament amistós, han de fer el possible per resoldre les dificultats o aclarir els dubtes a què pot donar lloc la interpretació o l'aplicació del Conveni. També es poden concertar amb la finalitat d'eliminar la doble imposició en els casos no previstos pel Conveni.

4. Les autoritats competents dels Estats contractants poden comunicar-se directament entre elles, fins i tot en el si d'una comissió mixta composta per aquestes autoritats o els seus representants, amb la finalitat

d'arribar a un arranjament tal com s'indica en els apartats precedents.

Article 25. Intercanvi d'informació

1. Les autoritats competents dels Estats contractants intercanvien informació previsiblement pertinent per aplicar les disposicions d'aquest Conveni o per a l'aplicació i l'execució de la legislació interna relativa als impostos de qualsevol naturalesa o denominació percebuts pel compte dels Estats contractats o de les seves entitats territorials en la mesura que la imposició que preveuen no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està restringit pels articles 1 i 2.

2. La informació rebuda en virtut de l'apartat 1 per un Estat contractant és confidencial, de la mateixa manera que la informació obtinguda en aplicació de la legislació interna d'aquest Estat, i només pot ser revelada a les persones o autoritats (inclosos els tribunals i òrgans administratius) interessades en l'establiment o la recaptació dels impostos esmentats a l'apartat 1, en els procediments o les reclamacions en relació amb aquests impostos, les decisions sobre els recursos relatius a aquests impostos, o per al control de l'establert anteriorment. Aquestes persones o autoritats només utilitzen aquesta informació per a aquestes finalitats i poden revelar aquesta informació durant les audiències públiques dels tribunals o les resolucions judicials.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no poden, en cap cas, ser interpretades en el sentit d'imposar a un Estat l'obligació:

a) de prendre mesures administratives per derogar la seva legislació o pràctica administrativa o les de l'altre Estat contractant;

b) de proporcionar informació que no pugui ser obtinguda d'acord amb la seva legislació o en el marc de la seva pràctica administrativa habitual o de les de l'altre Estat contractant;

c) de proporcionar informació que revelaria un secret de caire comercial, industrial, professional o un procés comercial o quan la divulgació de la informació sigui contrària a l'ordre públic.

4. Si un Estat contractant, de conformitat amb aquest article, sol·licita informació, l'altre Estat contractant utilitza les competències de les quals disposa per obtenir la informació sol·licitada, fins i tot si no la necessita per a finalitats tributàries pròpies. L'obligació que figura en la frase precedent està sotmesa a les limitacions previstes en l'apartat 3, sempre que aquestes limitacions no siguin susceptibles d'impedir a un Estat contractant de comunicar aquesta informació únicament perquè la mateixa informació no presenta cap interès per a aquest Estat en el marc nacional.

5. En cap cas les disposicions de l'apartat 3 no poden ser interpretades en el sentit de permetre a un Estat contractant de denegar la comunicació de la informació sol·licitada perquè aquesta informació es troba en possessió d'un banc, d'un establiment financer, d'un mandatari o d'una persona que actua com a agent o fiduciari o perquè aquesta informació està relacionada amb els drets de la propietat d'un persona.

Article 26. Membres de missions diplomàtiques i consulars

Les disposicions d'aquest Conveni no perjudiquen els privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de missions diplomàtiques o oficines consulars, i els

membres de delegacions permanents davant d'organismes internacionals en virtut dels principis generals del dret internacional o de les disposicions d'acords particulars.

Article 27. Entrada en vigor

1. Cadascun dels Estats contractants notifica a l'altre, per escrit, per la via diplomàtica, l'acompliment dels procediments que li són necessaris per la seva legislació per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni. El Conveni entrarà en vigor a la data de recepció de la darrera d'aquestes notificacions.

2. El Conveni s'aplica:

a) pel que fa als impostos amb retenció a l'origen, a les rendes imputables l'1 o després de l'1 de gener de l'any civil que segueix immediatament l'any durant el qual entra en vigor el Conveni;

b) pel que fa als altres impostos sobre la renda i els impostos sobre el patrimoni, als impostos deguts per qualsevol any d'imposició que comenci l'1 o després de l'1 de gener de l'any civil que segueix immediatament l'any durant el qual entra en vigor el Conveni.

Article 28. Denúncia

1. Aquest Conveni està en vigor mentre no hagi estat denunciat per un Estat contractant. Cada Estat contractant pot denunciar, per la via diplomàtica, el Conveni amb un preavis mínim de sis mesos abans de la finalització de cada any civil.

2. El Conveni deixa de ser aplicable:

a) Pel que fa als impostos amb retenció a l'origen, a les rendes imputables l'1 o després de l'1 de gener

de l'any civil que segueix immediatament l'any durant el qual s'ha comunicat el preavis.

b) Pel que fa als altres impostos sobre la renda i als impostos sobre el patrimoni, als impostos deguts per qualsevol any d'imposició que comenci l'1 o després de l'1 de gener de l'any civil que segueix immediatament l'any durant el qual s'ha comunicat el preavis.

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Luxemburg, 2 de juny del 2014, fet en doble exemplar, en les llengües catalana i francesa, ambdós textos són igualment fefaents.

Pel Govern del Principat d'Andorra Pel Govern del Gran Ducat de Luxemburg

PROTOCOL

En signar el Conveni entre el Principat d'Andorra i el Gran Ducat de Luxemburg per evitar les dobles imposicions i prevenir l'evasió i el frau fiscals en matèria d'impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, els sotasignats han convingut que les disposicions següents són part íntegra del Conveni:

I. Pel que fa a l'article 4 del Conveni:

1. Un organisme d'inversió col·lectiva o fons de pensions establert en un Estat contractant i que es considera una persona jurídica a efectes d'imposició en aquest Estat contractat es considera un resident de l'Estat contractant.

2. Un organisme d'inversió col·lectiva o fons de pensions establert en un Estat contractant i que no es considera una persona jurídica a efectes

d'imposició en aquest Estat contractant es considera una persona física que és resident de l'Estat contractant en el qual està establert i com a beneficiari efectiu de les rendes que obté.

II. Pel que fa a l'apartat 3 de l'article 10 del Conveni:

En el cas de Luxemburg, el terme «dividends» inclou les parts de benefici percebudes per raó de la inversió inicial en una empresa comercial, industrial, minera o artesanal, pel proveïdor de fons remunerat en proporció del benefici, així com els imports retardats i els interessos d'obligacions quan es concedeix per aquests títols un dret d'atribució, a part de l'interès fix, un interès suplementari que varia en funció de l'import del benefici distribuït i quan aquestes remuneracions no són deduïbles de la base imposable a Luxemburg.

III. Pel que fa a l'apartat 3 de l'article 17 del Conveni:

En el cas del Luxemburg, i de conformitat amb la Llei del 8 de juny de 1999 relativa als règims complementaris de pensions, l'apartat 3 és aplicable quan les pensions i altres remuneracions similars provenen d'activitats assalariades exercides per persones contractades a Luxemburg.

IV. Pel que fa a l'article 25 del Conveni:

S'entén que l'autoritat competent de l'Estat requerit proporciona, a demanda de l'autoritat competent de l'Estat requeridor, la informació per a les finalitats previstes a l'article 25.

L'autoritat competent de l'Estat requeridor proporciona la informació següent a l'autoritat competent de l'Estat requerit, per demostrar que la informació sol·licitada és previsiblement pertinent:

a) la identitat de la persona que és objecte de control o d'investigació;

b) les indicacions respecte a la informació cercada, en particular la seva naturalesa i la forma en què l'Estat requeridor desitja rebre la informació per part de l'Estat requerit;

c) la finalitat tributària per a la qual se sol·licita la informació;

d) els motius pels quals es considera que la informació sol·licitada es troba a l'Estat requerit o que està en possessió o sota el control d'una persona sotmesa a la competència de l'Estat requerit;

e) en la mesura que sigui possible, el nom i l'adreça de qualsevol persona de la qual es pot pensar que posseeix la informació sol·licitada;

f) una declaració que precisi que l'Estat requeridor ha esgotat tots els mitjans disponibles al seu propi territori per obtenir la informació, tret dels que suposarien dificultats desproporcionades;

g) una declaració que precisi que la sol·licitud és conforme a les disposicions legislatives i reglamentàries, així com a les pràctiques administratives de la part requeridora, i que si la informació sol·licitada es trobés sota la competència de la part requerida, l'autoritat competent d'aquesta part podria obtenir la informació en virtut del seu dret o en el marc habitual de les seves pràctiques administratives, i que la sol·licitud és conforme a aquest Conveni.

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Protocol.

Luxemburg, 2 de juny del 2014, fet en doble exemplar, en les llengües catalana i francesa, ambdós textos són igualment fefaents.

Pel Govern del Principat d'Andorra Pel Govern del Gran Ducat de Luxemburg

Data de publicació BOPA: 23.12.2015

(núm. 87, any 27)

www.bopa.ad